

कार्णिःशुकः अच्युतोर्ध्यादिशेषः ॥ ४५ ॥ इतिशान्ति०मो०नै०आ०पंचविंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अनेनविधिनाकार्णिस्तदहःशेषमच्युतः ॥ तांचरान्त्रिनृपकुलेवर्तयामासभारत॥४५॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्ति०मोक्ष०प०शुकोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ७३ ॥
 आसनंचपुरस्कृत्यरत्नानिविविधानिच ॥ शिरसाचार्यमादायगुरुपुत्रंसमभ्यगात् ॥ २ ॥ सतदासनमादायबहुरत्नविभूषितं ॥ स्पृष्ट्वास्तरणसंस्तीर्णंसर्वतोभद्रमृद्धिमत् ॥ ३ ॥ पुरोधसासंगृहीतंहस्तेनालभ्यपार्थिवः ॥ प्रददौगुरुपुत्रायशुकायपरमार्चितं ॥ ४ ॥ तत्रोपविष्टंकार्णिशास्त्रतःप्रत्यपूजयत् ॥ पाद्यंनिवेद्यप्रथममर्घ्यंगांचन्यवेदयत् ॥ ५ ॥ सचतामंत्रवत्पूजांप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ प्रतिगृह्यतुतांपूजांजनकाद्विजसत्तमः ॥ ६ ॥ गांचैवसमनुज्ञायराजानमनुमान्यच ॥ पर्यपृच्छन्महातेजाराज्ञःकुशलमव्ययं ॥ ७ ॥ अनामयंचराजेंद्रशुकःसानुचरस्यह ॥ अनुशिष्टस्तुतेनासौनिषसादसहानुगः ॥ ८ ॥ उदारसत्वाभिजनोभूमौराजाकृतांजलिः ॥ कुशलंचाव्ययंचैवपृष्ट्वावैयासिकंनृपः ॥ ९ ॥ शुकउवाच पित्राहमुक्तोभद्रतेमोक्षधर्मार्थकोविदः ॥ विदेहराजोयाज्योमेजनकोनामविश्रुतः ॥ १० ॥ तत्रगच्छस्वैतूर्णयदितेहृदिसंशयः ॥ प्रवृत्तौवानिवृत्तौवासतेच्छेत्स्यतिसंशयं ॥ ११ ॥ सोहंपितुर्नियोगात्त्वामुपप्रष्टुमिहागतः ॥ तन्मेधर्मभृतांश्रेष्ठयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ किंकार्यंब्राह्मणेनेहमोक्षार्थश्चकिमात्मकः ॥ कथंचमोक्षःप्राप्तव्योज्ञानेनतपसाथवा ॥ १३ ॥ जनकउवाच यत्कार्यंब्राह्मणेनेहजन्मप्रभृतितच्छृणु ॥ कृतोपनयनस्तातभवेद्देदपरायणः ॥ १४ ॥ तपसागुरुवृत्त्याचब्रह्मचर्येणवाविभो ॥ देवतानांपितॄणांचाप्यनृणोल्यनसूयकः ॥ १५ ॥ वेदानधीत्यनियतोदक्षिणामपवर्ज्यच ॥ अभ्यनुज्ञामथप्राप्यसमावर्ततवैद्विजः ॥ १६ ॥ समावृतश्चगार्हस्थ्येस्वदारनिरतोवसेत् ॥ अनसूयर्थयान्यायमाहिताग्निस्तथैवच ॥ १७ ॥ उत्पाद्यपुत्रपौत्रानृतुवन्याश्रमपदेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्यथाशास्त्रमर्चयन्नतिथिप्रियः ॥ १८ ॥

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यत्कार्यमित्यादिनाब्रतीभूत्वागृहीभवेद्गृहीभूत्वावनीभवेद्द्वनीभूत्वाप्राज्ञेदितिश्रुत्युक्तःक्रमसमुच्चयपक्षोदृशितः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥